

Deze website maakt gebruik van cascading stylesheets. De browser die u gebruikt lijkt deze niet te ondersteunen.

deVerdieping | dossiers | 04-01-2008

Het is niet duidelijk wat de Iraanse kenniswerker wel en niet mag weten

commentaar

[Lezersreacties op dit artikel \(12\)](#) [Reageer zelf](#)

De technische universiteiten van Twente en Eindhoven hebben besloten geen Iraniërs meer toe te laten als student of wetenschappelijk medewerker. De beide universiteiten kunnen en willen niet garanderen dat Iraniërs geen toegang hebben tot nucleaire kennis.

[Lees het artikel](#)

Berichten over de kwestie deze week in deze krant hebben één ding aan het licht gebracht: er heerst onduidelijkheid in het hoger onderwijs over positie van Iraanse studenten en onderzoekers.

Die onduidelijkheid is een gevolg van een resolutie die de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties ruim een jaar geleden aannam. Die resolutie moest voorkomen dat het nucleaire onderzoeks- en ontwikkelingsprogramma van Iran zou uitlopen op de productie van kernwapens.

Relevant voor het hoger onderwijs is de oproep in de resolutie om te voorkomen dat Iraanse onderdanen gespecialiseerd onderwijs krijgen in disciplines die voor de ontwikkeling van kernwapens van belang zijn. Het ministerie van onderwijs heeft hieraan in september gevolg gegeven in de vorm van een brief aan alle instellingen voor hoger onderwijs. Die worden daarin gevraagd Iraniërs weg te houden van bronnen van gespecialiseerde nucleaire kennis.

Met die opdracht wordt de vrijheid van wetenschappelijk onderwijs en onderzoek aangetast. Daar kan een goede reden voor zijn. Maar vooralsnog is die niet duidelijk gemaakt.

Het overgrote deel van de kennis die aan de universiteit kan worden opgedaan betreft wetenschappelijke kennis die is gepubliceerd en voor iedereen toegankelijk. In het geding zijn dus alleen de kennis en technologie die in gespecialiseerd onderzoek wordt gegenereerd en die nog niet gepubliceerd is of niet gepubliceerd zal worden.

De zorg over het Iraanse nucleaire programma is groot genoeg om hier zorgvuldig naar te kijken. De resolutie van de Veiligheidsraad is er niet voor niets, en Nederland acht zich daaraan terecht gebonden. Universiteiten die met een beroep op de vrijheid van wetenschap die resolutie negeren, maken zich er te gemakkelijk van af.

Maar de overheid is verantwoordelijk voor de onduidelijkheid over de vraag wat de universiteiten dan wél moeten doen. De visa voor Iraanse kenniswerkers zijn afhankelijk gemaakt van garanties van de universiteiten waar zij gaan werken. Maar de overheid heeft onvoldoende duidelijk gemaakt wat de voorwaarden en de spelregels zijn. Daarmee is noch de wetenschappelijke vrijheid noch de strijd tegen Iraanse kernwapens geholpen.

[Nieuw: middagnieuwsbrief. Klik hier om u aan te melden.](#)

[Neem een proefabonnement op Trouw.](#)